

CÁC ĐIỂM CĂN BẢN HỢP NHẤT NAM TÔNG VÀ BẮC TÔNG

Hòa thượng Walpola Rahula (1981)

Bình Anson dịch

*

Các điểm căn bản hợp nhất Nam tông và Bắc tông là một văn bản Phật giáo toàn cầu quan trọng, soạn ra vào năm 1967 trong Hội nghị thứ Nhất của Hội đồng Tăng-già Thế giới (World Buddhist Sangha Council) tại Colombo, Sri Lanka [*]. Hòa thượng Pandita Pimbure Sorata, Tổng thư ký đầu tiên của Hội đồng, yêu cầu Hòa thượng Walpola Rahula soạn một văn bản gồm các công thức rõ ràng để hợp nhất các truyền thống Phật giáo. Văn bản này được đệ trình lên Hội đồng và được Hội đồng nhất trí chấp thuận.

Vào năm 1981, Hòa thượng Walpola Rahula khai triển thêm, thành 10 điểm như sau:

*

- 1) Dù thuộc về bất cứ tông phái hay hệ phái nào, là Phật tử, chúng tôi đều quy kính Đức Phật là vị Thầy đã truyền dạy chúng tôi.
- 2) Chúng tôi đều tìm nơi nương tựa ở Tam Bảo: Đức Phật, Giáo Pháp của Ngài, và Tăng đoàn là cộng đồng chư vị thánh tăng.
- 3) Dù là Nam tông hay Bắc tông, chúng tôi đều không chấp nhận có một Thượng đế tạo ra và cai quản thế giới này.
- 4) Noi gương Đức Phật, vị Thầy của chúng tôi, hiện thân của Đại Bi và Đại Trí, chúng tôi xem ý nghĩa của cuộc sống là phát triển lòng Từ bi cho mọi chúng sinh không phân biệt, và hành động để mang lại lợi ích, hạnh phúc, và hòa bình cho tất cả; đồng thời phát triển Trí tuệ đưa đến thực chứng Chân lý Tối hậu.
- 5) Chúng tôi chấp nhận Tứ diệu đế. Đó là Khổ, sự hiện hữu của chúng ta trên thế gian là vô thường, bất toàn, bất toại ý, và đầy xung đột; Tập, nguyên nhân của tình trạng này là từ lòng vị kỷ dựa trên ảo tưởng về ngã; Diệt, sự giải thoát ra khỏi tình trạng này bằng cách diệt trừ lòng ích kỷ vị ngã; và Đạo, con đường có tám yếu tố, tiến đến toàn thiện về Giới, Định, Tuệ.
- 6) Chúng tôi chấp nhận nguyên lý phổ quát về nhân quả như đã giảng trong lý Duyên sinh, và từ đó, chấp nhận rằng mọi việc đều tương đối, liên hệ với nhau, và không có gì là tuyệt đối, thường hằng trong thế giới này.
- 7) Chúng tôi hiểu rằng, theo lời Phật dạy, tất cả các pháp hữu vi đều vô thường, bất toàn và khổ phiền, và tất cả các pháp hữu vi và vô vi đều vô ngã.

8) Chúng tôi chấp nhận ba mươi bảy phần bồ-đề là những dạng thái khác nhau của Con đường đưa đến Giác ngộ, như Đức Phật đã dạy. Đó là: tứ chánh cần, tứ niệm xứ, tứ như ý túc, ngũ căn, ngũ lực, thất giác chi, và bát chi thánh đạo.

9) Có ba phương cách để đạt Giác ngộ tùy theo khả năng và căn duyên của mỗi cá nhân: như là vị đệ tử Thanh văn, như là vị Phật độ giác, và như là vị Phật Chánh đẳng giác. Chúng tôi công nhận con đường cao quý nhất là con đường của Bồ-tát tiến đến quả vị Phật Chánh đẳng giác để cứu độ chúng sinh. Ba dạng thức này đều cùng chung một con đường giải thoát, không phải là những con đường khác nhau.

10) Chúng tôi ghi nhận có những sự khác biệt tại các quốc độ khác nhau về đường lối sinh hoạt của Tăng đoàn, niềm tin và thực hành của đại chúng, các nghi lễ, nghi thức, phong tục, tập quán. Tuy nhiên, đây chỉ là những hình thức biểu lộ bên ngoài, không nên lẫn lộn với những lời dạy tinh yếu của Đức Phật.